

בענין שבין:

מ' עטאללה

ת.ז. _____

שכונת ראס אל עמוד

מזרח ירושלים

ע"י ב"כ עוה"ד הישאם שבאיטה (מ.ר. 17362)

ו/או עו"ד אליהו אברם (מ.ר. 11851)

ו/או יוסי וולפסון (מ.ר. 26174)

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר

רח' אבו עוביידה 4, ירושלים

טל : 6283555-02 ; פקס : 6276317-02

התובע

- נ ג ד -

1. אלכס גולדין

ת.ז. 305868531

מ.א. 5110232

2. איליה קרפ

ת.ז. 304595275

מ.א. 50806033

3. אליהו סהלו

ת.ז. 11874054

מ.א. 51471084

4. אמנון בן יאיר

ת.ז. 309227742

מ.א. 762237

5. אברהם גינו

ת.ז. 03245695

מ.א. 51586221

6. אופיר נתיב

ת.ז. 027246784

מ.א. 51467876

7. ליאוניד ריגר

ת.ז. 304047657

מ.א. 50799469

8. חנן בן נעים

ת.ז. 03245843

מ.א. 5158685

אשר כתובתם להמצאת כתבי בית דין הינה :
משטרת ישראל, המטה הארצי, ירושלים

9. מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

ת.ד. 823

ירושלים

הנתבעים

כתב תביעה

1. התובע הינו יליד שנת 1973, תושב שכונת ראס אל עמוד במזרח ירושלים.
2. הנתבעים 1-8 שימשו בתאריך הרלבנטי לעובדות התביעה כשוטרי יחידת משמר הגבול במשטרת ישראל (להלן: "השוטרים").
3. הנתבעת 9, מדינת ישראל, הינה והיתה בתקופה הרלבנטית לעובדות התביעה האחראית ו/או המפעילה ו/או הממונה על פעולותיהם ו/או מחדליהם של הנתבעים וכן של רשויות החקירה הפועלות מטעמה, ובתוך כך, המחלקה לחקירת שוטרים במשרד המשפטים (להלן: "הנתבעת").
4. בתאריך 28.2.95 בשעות הערב, עת פסע התובע סמוך לבית ספר רשידיה במזרח ירושלים, הוא נעצר על ידי שלושה שוטרים בחשד לידוי אבנים.
5. השוטרים הכניסו את התובע לרכב משטרתו והשכיבו אותו על ריצפת הרכב. לאחר מכן, זרקו השוטרים גלגל רכב, שהיה בתוך הרכב, על ראשו של התובע ולאחר מכן הניחו את הגלגל על חזהו, על מנת למנוע ממנו לקום. יצוין כי בנוסף לשלושת השוטרים שעצרו את התובע, היו בגיפ שני שוטרים נוספים ובסך הכל חמישה שוטרים.
6. כמו כן, אחד השוטרים הלם בקת נשקו על חזהו של התובע וכן דרך על בטנו. התובע צעק מכאבים אך השוטרים המשיכו להכותו בכל חלקי גופו. בהמשך הועלו לגיפ שלושה עצירים נוספים שאף הם הוכו על ידי השוטרים.
7. התובע חש בכאבים עזים בבטנו ובאזור החזה וצעק "בטני, בטני". הגיפ נסע עד לאזור מוסררה, שם נגרר התובע בכוח אל מחוץ לרכב. השוטרים שפכו מים על התובע ממיכל

מים שהיה עימם, באמתלה של שיכוך כאביו. אחד השוטרים לעג לתובע וכן דימה אותו לכלב רטוב.

8. בנוסף, אחד השוטרים הטיח את ראשו של התובע בעמוד חשמל.
9. התובע הועלה שוב על הגייפ והוסע לתחנת המשטרה במגרש הרוסים. התובע סבל מכאבי בטן כאמור והתקשה לרדת. השוטרים גררו את התובע בגסות והפילו אותו ארצה.
10. לאחר שהוכנס למגרש הרוסים, המשיך התובע להתלונן על כאבים בביטנו ובאיברי גוף אחרים. בכל פעם אחד השוטרים היה מכה את התובע על מנת להשתיקו.
11. לאחר מספר דקות, הגיע שוטר נוסף וביקש מהתובע להיכנס לחדר תוך שהוא גורם לתובע להבין כי הוא יראה שם רופא. בתוך החדר נדרש התובע לשכב על הריצפה, לעצום את עיניו וכן להפשיל את חולצתו. משעשה כן, בעט השוטר בחזהו של התובע.
12. לאחר מכן, נלקח התובע בגייפ על ידי שלושה שוטרים לבית החולים שערי צדק. במהלך הנסיעה הוכה התובע מדי פעם על ידי אחד השוטרים שישב לידו תוך שהוא מקלל את התובע.
13. התובע עבר בבית החולים בדיקות מקיפות שנמשכו עד למחרת בבוקר. כאשר שכב התובע במיטתו, אחד השוטרים הוריד את ראשו כל אימת שהעז התובע להרימו.
14. בבית החולים המשיך התובע להתלונן על כאבים בביטנו. כל תלונה לוותה במשיכת שיערו של התובע על ידי אחד השוטרים ובדרישה לשתוק. כמו כן, אחד השוטרים הביע בפני אחת האחיות את משאלתו כי התובע ימות!
15. התובע נבדק בבית החולים משך כל הלילה. לאחר מכן, הוחזר לתחנת המשטרה. בדרך לרכב נדרש התובע לזרז את הליכתו למרות שמצבו לא איפשר זאת.
16. בדרך לבית המעצר רטן אחד השוטרים, נהג הרכב, בשל העובדה שהוא לא ישן משך כל הלילה בגלל התובע והבטיח ל"שבור את התובע".
17. במהלך הנסיעה לא הירפו השוטרים מהתובע והמשיכו להכותו. יצוין שמספר שוטרים השתתפו כאמור בהכאת התובע כמפורט לעיל, אך התובע לא יכול להצביע על חלקו של כל שוטר ושוטר, וזאת בשל חקירה לקויה ורשלנית של המחלקה לחקירת שוטרים, כפי שיפורט להלן. יחד עם זאת, התובע יטען כי חלקו של אחד השוטרים, ככל הנראה שוטר 1, גדול באופן משמעותי מחלקם של השוטרים האחרים.
18. עם הגיעם לתחנת המשטרה, נדרש התובע לחתום על טופס בו הוא מאשר כי לא הוכה על על ידי השוטרים. התובע סירב לחתום.

19. התובע נבדק שוב על ידי רופא בית המעצר וכן קיבל תרופות לשיכוך כאביו.
20. בדיון להארכת המעצר בבית משפט השלום בתאריך 2.3.95 בפני כב' השופט נועם, התלונן התובע בפני השופט על התנהגות השוטרים. לאור כך, הורה השופט לחוקרים להעביר את תלונת התובע למחלקה לחקירת שוטרים.
- מצ"ב העתק מפרוטוקול הדיון מסומן כנספח א' לכתב התביעה וכחלק בלתי נפרד ממנו.
21. כמו כן, בהיותו נתון במעצר, הגיש התובע, באמצעות ארגון "המוקד להגנת הפרט" תלונה למחלקה לחקירת שוטרים.
22. בתום חקירת הארוע, החליט מנהל המחלקה לחקירות שוטרים לסגור את התיק "מחוסר ראיות מספיקות".
23. עיון בתיק החקירה של המחלקה לחקירת שוטרים על ידי התובע מגלה מימצאים קשים שיש בהם כדי להצביע על מחדלים בניהול החקירה ועל ליקויים בניסיונות לאסוף את מירב הראיות הדרושות לאיתור ולהעמדה לדין של השוטרים הנילונים כמפורט להלן:
- א. למרות העובדה כי נגבו הודעות מפלסטינים רבים שנעצרו באותו יום, אף לא אחד מהם לא נשאל לגבי מקרהו הספציפי של התובע וזאת למרות שחשודים רבים נעצרו כאמור יחד עם התובע והובלו באותו רכב משטרתי!
- ב. חרף העובדה כי אותרו חלק גדול מהשוטרים שהיו מעורבים בארוע, לא נעשה כל מסדר זיהוי על מנת שהתובע או עציר אחר יצביע על חלקו היחסי של כל שוטר ושוטר בארוע. מחדל זה בולט במיוחד לאחר העובדה שחלק מהשוטרים הנילונים קושרים את עצמם, ולו באופן חלקי, לארוע, מה גם התובע טען בתלונתו כי יהיה מסוגל לזהות בוודאות לפחות חלק מהשוטרים המעורבים.

אחריות הנתבעים

תקיפה

24. התובע יטען כי הכאתו על ידי השוטרים מהווה תקיפה כמשמעותו של מושג זה בסעיף 23 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] תשכ"ח – 1968.

רשלנות

25. התובע יטען כי מעשה התקיפה של השוטרים מהווה עוולת רשלנות בפני עצמה.

26. בנוסף, התובע יטען כי השוטרים התרשלו ורשלנותם התבטאה, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:

א. חרגו מסמכותם ופעלו בניגוד לחוק ולפקודות ו/או לצווי ו/או להנחיות מפכ"ל המשטרה.

ב. התנהגו בחוסר זהירות ו/או בקלות דעת ו/או בזלזול ו/או באי אכפתיות כלפי שלמות גופו ובריאותו של התובע וכן בניגוד להתנהגות שוטרים סבירים ומיומנים בנסיבות דומות.

ג. לא עשו כל שביכולתם של אנשי משטרה סבירים לעשות בכדי למנוע את הפגיעה בתובע או להקטין אותה.

ד. נקטו בשיטה פסולה לשמירה על הסדר הציבורי.

ה. השתמשו לרעה בסמכותם בכך שנטלו את החוק לידיהם והפעילו כוח נגד התובע ללא כל הצדק שבדין ו/או ללא כל סיבה סבירה ו/או במידה מופרזת של כח.

הפרת חובות חקוקות

27. התובע יוסיף ויטען כי השוטרים הפרו חובות חקוקות שבדין אשר נועדו לפי מובן הנכון להגן על סוג האנשים עימם נמנה התובע, וגרמו בכך לנזק לו טוען התובע.

28. במיוחד יטען התובע, כי השוטרים הפרו את החובות החקוקות שבחוק העונשין התשל"ז – 1977 (להלן: "החוק"), בפקודת המשטרה [נוסח חדש] תשל"א – 1971 (להלן: "הפקודה") ובחוק יסוד כבוד האדם וחירותו (להלן: "חוק היסוד").

29. כמו כן, יטען התובע כי הפרת החובות החקוקות על ידי השוטרים מהווה עוולת רשלנות בפני עצמה.

30. ליתר פירוט ומבלי לפגוע בכלליות הנטען לעיל, יטען התובע כי השוטרים הפרו את החובות שלהלן:

א. סעיף 280 (1) לחוק, האוסר על עובד ציבור להשתמש לרעה בסמכותו כדי לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר.

ב. סעיפים 333, 334 ו-335 לחוק, האוסרים פגיעה וחבלה חמורים.

ג. סעיפים 378, 379, 380 ו-382 לחוק בדבר תקיפה ובדבר תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה בנסיבות מחמירות.

- ד. סעיף 3 לפקודה בדבר חובתו של כל שוטר לקיים את הסדר הציבורי ולשמור על בטחון הנפש.
- ה. סעיף 1 לתוספת השנייה לפקודה בדבר אי מילוי הוראה מהוראות פקודות משטרת ישראל.
- ו. סעיף 2 לתוספת השנייה לפקודה בדבר התרשלות במילוי תפקיד.
- ז. סעיף 3 לתוספת השנייה לפקודה, האוסר על התנהגות שאינה הולמת שוטר או שיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה.
- ח. סעיף 4 לתוספת השנייה לפקודה, האוסר שימוש לרעה בסמכות שניתנה מכוח תפקיד.
- ט. סעיף 16 לתוספת השנייה לפקודה, האוסר התנהגות בלתי אדיבה או נקיטת לשון גסה כלפי הציבור בעת מילוי תפקיד או כשהשוטר לבוש מדים.
- י. סעיף 19(א) לתוספת השנייה לפקודה, האוסר שימוש בכוח כלפי אדם במסגרת מילוי תפקיד בניגוד לפקודות המשטרה או כל הוראה אחרת שניתנה כדין.
- יא. סעיף 2 לחוק היסוד האוסר כל פגיעה בגופו או בכבודו של אדם באשר הוא אדם.

רשלנות בניהול חקירה

31. בנוסף יטען התובע כי רשויות החקירה של הנתבעת, המחלקה לחקירת שוטרים, התרשלה בחקירת נסיבות הארוע ובניסיון לאסוף ראיות על מנת לבסס חשדות כנגד השוטרים הנילוונים, כפי שפורט לעיל.
32. התובע יטען כי התרשלותו כמפורט לעיל גרמה לנזק ראייתי לתובע ומנעה ממנו להיפרע מכל אחד מהשוטרים לפי חלקו בארוע ו/או סיכלה ו/או צמצמה באופן משמעותי את סיכויי התובע להוכיח את תביעתו.
33. התרשלותו של רשויות החקירה מתבטאת במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:
- א. לא דאגו לגבות עדויות מעצירים פלסטיניים לגבי תלונתו הספציפית של התובע, וזאת למרות העובדה כי עצירים אלה היו בהישג ידן של רשויות החקירה.
- ב. לא דאגו לערוך מסדר זיהוי על מנת שהתובע ו/או עדים אחרים יוכלו להצביע על כל שוטר ושוטר ולפרט את מעשיו וזאת חרף טענתו של התובע כי הוא מסוגל לזהות בוודאות לפחות חלק מהשוטרים.

ג. התרשלו בתפקידם בכך שלא עשו די ו/או את כל מה שניתן ו/או צריך לעשות על מנת למצות את החקירה, לאתר את השוטרים הנילוונים ולהמליץ על העמדתם לדין.

34. יצוין כי רשלנות רשויות החקירה כאמור חמורה במיוחד לאור העובדה כי תופעת האלימות של שוטרים בכלל ושוטרי יחידת משמר הגבול בפרט, במיוחד כלפי פלסטינים, הינה תופעה נפוצה והיה על רשויות החקירה האמונים על חקירת מקרים שכאלה לעשות את מירב המאמצים למיגור תופעה זו, במיוחד שבמקרה דנן התובע נעצר על ידי שוטרים שזהותם היתה ידועה ו/או אמורה להיות ידועה.

אחריות הנתבעת

35. התובע יטען כי הנתבעת אחראית באחריות שילוחית בגין מעשיהם ו/או מחדליהם דלעיל של השוטרים, בהיותם שלוחיה ו/או עובדיה ו/או פועלים מטעמה וכן של המחלקה לחקירת שוטרים במשרד המשפטים.

36. כמו כן יטען התובע כי הנתבעת אחראית באחריות ישירה לנזקים שנגרמו לתובע עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה חקוקה, המתבטאים בין היתר במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. לא מילאה את חובותיה ו/או את יעודיה על פי הדין לדאוג לבטחון תושבי המדינה והתובע בכללם.

ב. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיהם ו/או מחדליהם של השוטרים, שלוחיה, ו/או פעלה בחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחריותה.

ג. לא דאגה להדריך ו/או להורות לשוטרים שלא להשתמש לרעה בסמכותם ולא לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותם של אחרים ובכללם התובע.

ד. לא דאגה להדריך ו/או להגדיר לשלוחיה את דבר חובתם בקיום הסדר הציבורי, שלום הציבור ובטחונו.

ה. לא דאגה להבהיר לשוטרים את הוראות ו/או צווי ו/או הנחיות מפכ"ל המשטרה ו/או המשטרה ו/או פיקחה והדריכה שלא כיאות את ההוראות הנ"ל ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה, ידעו או ישמרו עליהן.

ו. לא עשתה את כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את אירוע התקיפה ונזקיו, ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחריותה.

ז. לא פיקחה בכלל ו/או לא פיקחה במידה מספקת על פעולתן התקינה של רשויות החקירה הפועלות מטעמה, ובכלל זה המחלקה לחקירת שוטרים, בחקירת נסיבות הארוע נשוא תביעה זו.

נזקי התובע

37. כתוצאה ממעשיהם ו/או מחדליהם של השוטרים, נחבל התובע בחלקים רבים ושונים בגופו (חזה, מותניים וגב) ובמיוחד בבטנו. חבלות אלו גרמו לכאבים עזים לתובע שליוו אותו משך כשבועיים ימים.

38. כמו כן התנהגות השוטרים כפי שפורטה לעיל גרמה לתובע כאב, סבל ועוגמת נפש מרובים, פגעה בכבודו כבן אנוש והשפילה אותו קשות. מעשיהם של השוטרים חמורים במיוחד לאור העובדה כי התובע היה עציר הנתון למשמורתם.

39. בנוסף התעללות השוטרים נמשכה בציניות גם לאחר שהתובע התלונן על כאבים בביטנו, בדרך לבדיקה בבית החולים, כאמור ואף לאחר שהגיע לבית החולים כאמור.

40. זאת ועוד, תלונתו של התובע זכתה לחקירה לקויה ורשלנית ללא כל ניסיון להוציא את האמת לאור וזאת למרות שהתובע התלונן על האלימות שהופעלה נגדו עוד בדיון להארכת מעצרו בבית המשפט, כשהיה נתון עדיין למשמורת השוטרים, תוך שהוא שם את מבטחו בבית המשפט וברשויות החקירה על מנת שתלונתו תזכה להתייחסות וחקירה מעמיקה, ממצה ורצינית. עובדה זו העצימה את השפלתו וסבלו של התובע.

41. לאור חומרת הארוע, כפי שתואר, ויחסם המזלזל והרשלני של רשויות החקירה כאמור, מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק פיצויים עונשיים כנגד הנתבעים מעבר לנזקו של התובע, ושיהיה בהם כדי לבטא את סלידתה של החברה בכלל ושל בית המשפט הנכבד בפרט ממעשיהם של הנתבעים בשיעור שייקבע על ידי בית המשפט הנכבד.

42. לחלופין יטען התובע כי הוא זכאי לפיצוי בגין הנזקים הכלליים שנגרמו בשיעור שייקבע על ידי בית המשפט הנכבד.

43. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה/

44. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם לתובע את מלוא נזקיו כמפורט לעיל ו/או לפי כל פירוט אחר כפי שימצא בית המשפט הנכבד לנכון וצודק בנסיבות העניין וכן לחייב את הנתבעת בתשלום הוצאות המשפט ושכר טרחת עורך דין והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום האירוע ועד התשלום בפועל.

ירושלים, היום 31 לחודש אוקטובר, שנת 2000

הישאם שבאיטה, עו"ד
ב"כ התובע

(ת.ש. 7704)